

ПРОСЛОВ

Посебну вредност *Вежбанке I*, према запажањима проф. др Горана Максимовића, чини одабир и интерпретација бројних репрезентативних текстова из српске књижевности и страних књижевности, урађена је добра интерпретација бројних књижевних текстова и на добар начин указано је на теоријски и књижевноисторијски контекст, те на поетичке карактеристике уврштених писаца и дела. „Приликом интерпретације ауторке су посебну пажњу усмјериле на разумијевање вјештине писања и начин стварања различитих врста књижевних текстова, а при томе су користиле поуздану и репрезентативну литературу. *Вјештина писања* дјело које на систематичан начин обрађује теоријске и практичне аспекте књижевног стварања. Захваљујући томе, значајно креира и систематизује досадашња књижевна сазнања из области креативног писања и указује на могућа нова истраживања и интерпретације овог важног сегмента наше образовне културе.”

Проф. др Бошко Сувајдић истакао је „модерну концепцију, свежину приступа и озбиљност захвата, теоријску утемељеност и практичну применљивост” *Вежбанке I*, лепо укомпоноване креативне радионице, добро осмишљеног и зналачки укомпонованог практикума. Веома популарни курсеви креативног писања под различитим се називима могу пронаћи на већини курикулума бројних студијских програма сличне провенијенције, па и на студијским програмима новинарства и сличних научних дисциплина.

Проф. др Саша Кнежевић закључује да се прегледом литературе на тим курикулумима „јасно увиђа потреба за практикумима који би студентима омогућили једноставнији и практичнији додир са материјом коју тематизују задати курсеви и отуда овакав помоћни уџбеник добија много ширу примјену од зацртаног. Тога су и те како свјесне и ауторке, које на унутрашњој насловној страни као својеврсни поднаслов стављају термин *Вежбанка Г*”.

Старале смо се и старамо се да будемо разумљиве и природне, енергичне, емпатичне, сугестивне. У *Вежбаници I Вештине писања*

разрађене су бројне едукативне стратегије за унапређење вештине писања. Идеја је да се вежбанке нижу, да помажу и будућим преводиоцима, да се у овој вежбанци и у будућим вежбанкама узраста до детета, једнако се старајући о стварању нових писаца, као и нових читалаца. За курс који тематизује проблематику креативног писања, вежбање представља полазишну тачку с које се креће у авантуру изучавања и авантуру писања, али се из авантуре и враћа, преображен и надахнут.

УВОДНИ РАЗГОВОР

Песници кажу да инспирација није исто што и осећање, већ да је то некакав другачији и врло интензиван доживљај света.

Ниче прву фазу стварања назива дионизијском. Ево како то може изгледати:

„Био сам изашао из куће да се, ходањем и разноликим погледима које оно повлачи за собом, одморим од неког напорног посла. Док сам корачао улицом у којој станујем, изненадно сам био ухваћен ритмом који ми се наметао, и који је изазивао у мени утисак неког чудноватог дешавања. Као да се неко служио мојом животном машином... То је комбиновало покрет мојих ходајућих ногу у не знам какву мелодију коју сам шапутао, или боље рећи, која се шапутала помоћу мене...” (Валери).

Онда долази друга, аполонијска (Ниче):

„Богови нам милостиво дарују један стих; но тада је на нама да му придодемо други, који је достојан свога старијег, наднавног брата” (Валери).

„Тада се појављује човек [...] сместа узима стихове у руке, ставља их под микроскоп, испитује их, боји, тражи патолошка места” (Џонсон).